

CRONICA DRAMATICĂ

„LUCEAFĂRUL DINSPRE ZIUĂ”

la Teatrul „Ion Creangă”

Natalia Vronschi și Ion Băltănețu într-un moment al spectacolului Operetă ieșene cu „Fătina din Bacșoras” de Asafiev

Foto: ION POPOVICI

MIHAI sau MIHAIL ?

de Lascăr Sebastian

Nu cred a fi nici cel dintîi, nici singurul care-mi pun în trebură: Cum trebuie să se spună marelui nostru poet: Mihai sau Mihail Eminescu? Cu deosebire tineretului zilelor noastre are toate motivele să fie dezorientat în privința numelui. Noi, cei vîrstnici știm, fie din școală, fie din edițiile vechi sau din studiile și documentele date la iveală ori înaintea noastră ori în timpul tineretului nostru, că poetul se cheama Mihail — formă acceptată aproape unanim și de cea mai întinsă circulație. Astăzi însă, tineretul e pus în situația de-a nu ști ce să aleasă. Cel mai hotărît dintre tineri își vor lua și își iau libertatea de a se călăuzi după gustul personal. Căci, se pare, două suriri de păreri stau față în față: unii găsesc temeiuri solide în a urma „cum au apucat” și spun Mihail; alții, creînd parca o întimitate între noi și poet, au argumente nu mai puțin solide pentru a-l numi Mihail. Spun „unii” și „alții”, dar nu înțeleg niște înși oarecare, foarte întâmplători, supuși unor arbitraje

fantezi, ci scriitori, erudiți, cercetători demni de tot respectul nostru, care în majoritatea lor au ostenit îndelung și cu folos asupra biografiei și opere eminesciene. Și tocmai fiindcă în amindouă părțile se află oameni de egală greutate, nedumerirea e în drept să crească. În adevăr, ce poate gândi, de exemplu, un elev din clasa a X-a cînd citește în manualul său de „Literatură română” capitolul închinat lui „Mihail Eminescu” și cînd, deodată, descoperă la pagina 45, reproduc în facsimil manuscrisul sonetului „Noștri tineri” purtînd semnătura autografă Mihail Eminescu? Preșupun că autorii manualului, sau în ciuda propriei semnături a poetului, motive serioase să-l numească totuși Mihail. Numal că ei nu le comunică elevului care rămîne astfel descumpănit. Dacă elevul e stăruitor și ambiționîndu-se să-și risi-

pească nelămurirea, face apel la lucruri mai cuprinzătoare — nici așa nu va fi mai lămurit. Să zicem că va cereca volumul: „Contribuții documentare la biografia lui Mihail Eminescu” de Augustin Z. N. Pop, volum editat de Academie. Elevul va avea să constate că autorul, deși în fuga condeiului, scapă o dată un Mihail, folosește cu mare consecvență, ca și în titlu, forma Mihail. În schimb, tînkru va rămîne consternat să audă că, în zdrobitoarea lor majoritate, documentele reproduc consemnează forma Mihail. Și actul de naștere a poetului (planșa VI), și catalogul școlar de la Nazional-Haupt schule (48), și scrisoarea de numire a poetului ca bibliotecar al Universității ieșene (335), și legea pentru o pensie vlagăreă din 1888 (p. 501), și necrologul din „Cuvierul român” (p. 527), și relatarea înmormîntării poetului, într-un ziar al vremii (p. 551) etc., etc. Forma „Mihail” nu apare decît în corespondențele întime, cum sînt ale Veronicăi Micile și Henriettei Eminescu. Fratele poetului, Matei, care, de asemenea în corespondențele întime, îl numește Mihail — atunci cînd scrie prefața la ediția operelor în vechia colecție „Biblioteca pentru toți”, nu-l spune altfel decît Mihail. Tot așa, Zamfir C. Arbure, scriînd în particular lui N. Iorga, vorbește despre „amicul meu Mihail Eminescu” dar cînd publică articole în „Facla” și în „Dimineața” scrie „Mihail Eminescu”. Studentii vremii, botoșănenii care vor să-l dedice o statuie, contemporanii — editori și scriitori (Frații Saraga, Socec, Vulcan, Iacob Negruzzi, Slavici, Gane, Măiorescu...) — toți nu scriu altfel decît „Mihail”. Este de la sine înțeles că un document trebuie reproduș corect, adică

peșca cum se află. Dar nu-l mai pușca adevărat că, fără un enunț lămuritor, întîlnirea ambelor forme în aceeași carte și de multe ori pe aceeași pagină are darul să îndreptățască deruta... Mergînd mai departe, același tînkru nu se poate să nu fie izbit de faptul că eminențialul critic și editor Perpessiciu, în vol. I de Opere și anume, în prefață, scrie „Mihail” iar la „Cronologie” (p. XXXIX) anunșă, la data respectivă, că „se naște Mihail Eminescu”. Nu mai puțin contrariar va fi vîzînd că, în studiul întîmne, scriitorii de talia lui G. Călinescu și Tudor Vianu, foloseșc primul numai forma „Mihail”, al doilea cînd o formă, cînd cealaltă. Negășînd deci dezlegarea nedumeririi sale nici la cei mai competenți eminescologi, poate că tînkru trage nădejde să-o afle, ca să zicem așa, în viața cotidiană. Înșă, va-l el poate să fie elev la liceul „Mihail Eminescu”, dar să aibă niște rude care locuiesc pe strada „Mihail Eminescu”? Nedumerirea va fi fost transmisă, astfel, pînă și stră-nătății. Căci, de pildă, în Italia, a apărut cu mulți ani în urmă (1927) la Florența, în „Biblioteca Sansoniana straniera” cartea intitulată: „Mihail Eminescu, Poesie, prima versiune italiana a cura di Ramiro Ortiz” iar nu de mult a apărut cartea Rosei del Conte închinată marelui nostru liric și intitulată Mihail Eminescu. În încheiere, ni se impune întrebarea: Cum e corect? sau măcar: Cum ar fi de dorit? sau în sfîrșit: Nu e posibilă unificarea? Nefînd cercetători specializați în materie firește că nu noi avem cădere să dăm un răspuns acestor întrebări. Dar ne socotim îndreptății a cere specialiștilor să cadă la un acord și ajungînd la unificarea, să hotărască o dată pentru totdeauna cum e mai bine.

ARGUMENTUL — FAPTĂ

Se răspunde la întrebările: „Ce înțelegeți prin a fi azi cooperator? Ce faceți pentru a dovedi acest lucru? Ce îndatoriri v-ați stabilit pentru viitorul apropiat și în perspectivă, pe plan personal și al intereselor generale de dezvoltare a cooperativei agricole? După părerea dv., care este rolul organizației U.T.C. în viața satului? Și-l exercitați? Și-a pus suficient de pregnant amprenta în conștiința și orientarea în viață a tinerilor?”

Obșnuit, răspunsurile verbale la asemenea întrebări vin după ezitări ca urmare a înțelegerii greutății fiecărui cuvînt roștit. Fiecare interlocutor se gîndește la argumente; la ce a făcut, la viitorul său și la perspectiva colectivului în care s-a încadrat precum o crenguță într-un copac. Și satul românesc de azi oferă, într-adevăr, un colectiv cu puncte de vedere comune, cu frămîntări și aspirații comune. Ca urmare, individualitățile străbat din acest mediu vigoros și drepte, semnat al biografiei lor fiind însul în primul rînd, dar și cel lîngă care s-a format — învățătorul, inginerul, bibliotecarul, muncitorul din cîmp sau din zootehnie, mecanizatorul sau cercetătorul, împrumutînd de la acesta tot ceea ce a găsit mai bun, mai valoros. Și, cînd cineva se afirmă, fiind lădat într-o sedință, sau într-al fel, unde, în suflul fiecăruia există o tresărire, o bucurie — și eu am contribuit ca «X» să ajungă acolo”. Și faptele sînt luate ca argumente.

CUM SEMNEZI ÎN MAREA CARTE A SATULUI SOCIALIST

vorabil afirmării, realizării aspirațiilor, de ceea ce se face acum, dar mai cu seamă de ceea ce se va înfăptui depînzînd viitorul satului, modul de viață.

„Sînt convins de rolul și necesitatea muncii de educație pe care, în rîndul tineretului, trebuie să o facă în primul rînd organizația U.T.C. — arăta inginerul agronom IONEL PARASCHIV de la cooperativa agricolă din Șerbănești. Dar nu prin generalități; dar, din păcate, organizația de bază U.T.C. din cooperativa noastră nu întotdeauna a reușit să se debaraseze de aceste „generalități”. În ședințe, temele discutate sînt minore, nu dintre cele care să mobilizeze, să determine schimbări calitative în comportarea, în activitatea tineretului, în atitudinea acestuia față de muncă. La noi, la Șerbănești, numai cîțiva sînt tineri care anul trecut au lucrat în adevăratul sens al cuvîntului în coopera-

„Ca să mă consider „la timpul prezent” — afirma ANDREI LUPOAIA din comuna Tudor Vladimirescu — vreau să fiu ca Ilie Nedelcu, Silvea Gurău sau Constantin Gheorghii. Ei sînt exemple pentru mine. Ei observ meritu. Sînt harnici și cinștii. Au cele mai multe zile-muncă efectuate anul trecut, iar calitatea a ceea ce au făcut s-a vîzît în retribuția suplimentară obținută. Dar nu mă mulțumesc numai să vreau. Acționez. În primăvara trecută am terminat învățămîntul agrozootehnic de trei ani. Acum sînt la cursurile de aprofundare a cunoștințelor agricole. Am reușit să cîștig un loc în echipa ce va lucra direct sub îndrumarea tovarășului inginer agronom, pe loturile comparative. Ca să nu mă fac de rușine cîtesc”.

„Să te consideri permanent membru al colectivului — sublinia GHEORGHE BĂNEA din comuna Independența — față de cred eu că trebuie să caracterizeze pe orice cooperator. Să respecti orice hotărîre luată de colectiv; să consideri că o datorie a ta să participi la înfăptuirea ei”. Hărnicie, cinște, devota-

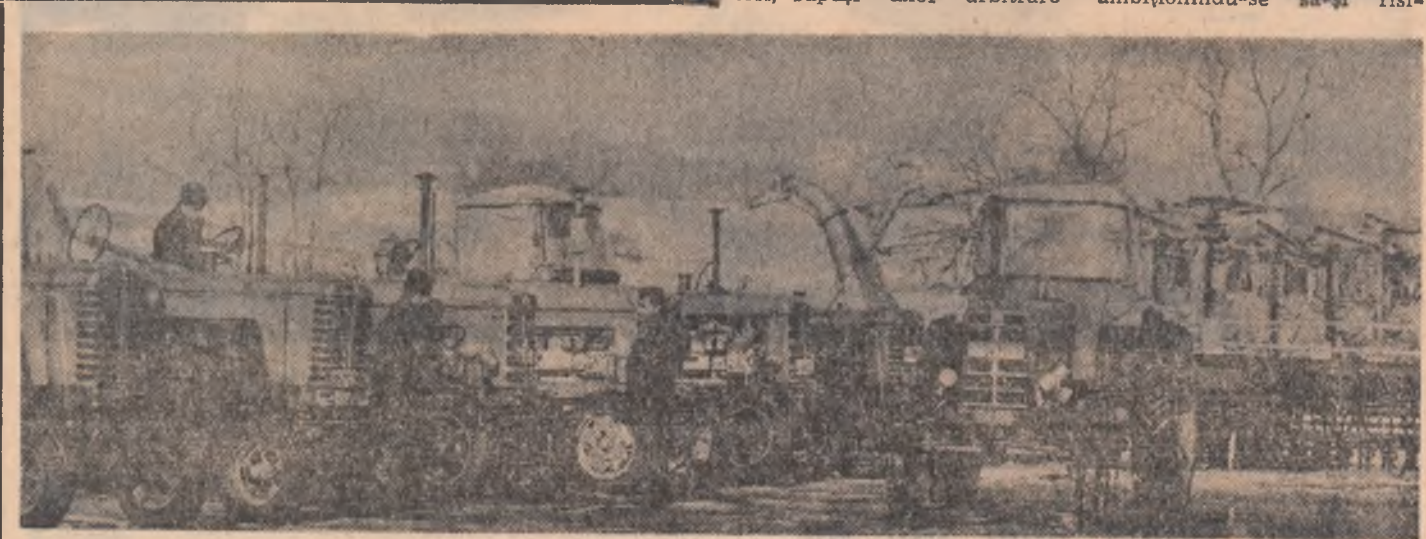
tiva agricolă, care s-au frămîntat să facă ceva. Din această cauză pierde mult și cooperativa, pierd și ei. Practic cum am putea recupera kilogramele de grîu, de porumb ori de sfeclă pierdute pentru că nu s-a prășit la timp, nu s-a recoltat cînd trebuia? Deși am propus organizației U.T.C. o dezbatere pe o astfel de temă: „Tineretul și munca”, ea a rămas, ca și altele, în stadiul de... propunere”.

„Părerea mea — spunea tovarășul CHIRILĂ STELIAN, secretarul organizației U.T.C. din cooperativa agricolă din satul Negrea — este că în activitatea unor organizații de bază s-a ajuns la asemenea situații ca aceea menționată mai sus și din cauză că indicațiile de la raion le primim tot la modul general. Adică „aveți grijă de fierul vechi... să participe tinerii la munca în cooperativă... la activitatea culturală... la acțiunile patriotice”. Prin cooperativa noastră vin adesea tovarășii de la raion de la regiune, dar, dacă mă întreb după ce pleacă ce mi-au lăsat, ce am putut adăuga la ceea ce știam — foarte adesea răspuns nu pot să-mi dau”.

„Noi, tinerii — remarcă ALEXANDRU GROZEA din Ianca — ne angajăm la multe. Dar nu întotdeauna reușim să încheiem tot ceea ce am început. Organizația U.T.C. recomandă tinerii să lucreze în zootehnie, în legumicultură sau la irigații. Sînt de 12 ani ucenic, dar niciodată nu-mi amintesc ca într-o adunare generală să fie întrebată cum lucrează cei cărora li s-a acordat încrederea. Dacă s-ar fi procedat așa, precis Petrică Manea de la noi (și cîți ca el — n.n.) n-ar fi rămas anul trecut cu 300 litri lapte sub plan, n-am mai fi fost martori la acest du-te-vingo, dînt-un sector în altul, al tinerilor”.

Ideile subliniate sînt bune. Aplicare în munca lor de către organizațiile U.T.C., fără îndoială și-ar dovedi utilitatea. Posibilul îl garantează munca colectivă.

GH. FECIORU

La S.M.T. Sibiu, tractoarele — puse la punct — așteaptă să intre în brazdă

Foto: AGERPRES

PE TRASEELE UNEI PROFESIUNI

(Urmare din pag. 1)

hicpă, dărîndu-se cu pasiune, la diferitele activități obștești.

Pe traseul principal: pregătirea profesională

● ORGANIZATORII DE TURISM — O PROFESIUNE? ● CE CONDITII VĂ SINT PUSE LA DISPOZITIE PENTRU A VĂ DESĂVÎȘI PREGĂTIREA PROFESIONALĂ? ● CUM VĂ PREGĂTIȚI? ● „STRUCTURILOR NECESAR AL UNUI BUN ORGANIZATOR DE TURISM” ● SUGESTII ȘI PROPUNERI

Am discutat aceste probleme cu mai mulți organizatori de turism. Iată răspunsurile primite: RĂDAN OLTEA DELIE (26 ani — economist): Este al treilea an de cînd, pe timpul verii, sînt organizator de turism. După părerea mea, pentru unii studenți această îndelungă este mai mult o distracție de sezon. Cum gîndesc unii: „Ne plimbăm! Facem plajă! la mare...” Cred de aceea că ar trebui insistat mai mult pe pregătirea acestora. Fără pretenția de a recomanda „rețete” lăsa cîteva păreri: 1) Durata cursului de pregătire să fie mărită. 2) Conținutul acestui curs să fie îmbogățit. (Este foarte bine că sînt invitați să ne expună conferințe oameni de specialitate — academicieni, profesori etc. — dar alături de aceștia poate ar fi indicat să fie invitați și oameni care pleacă foarte des în străinătate și care ne-ar putea vorbi amănunțit despre țările pe care le-au vizitat, despre obiceiurile și gusturile popoarelor respective. Pot fi invitați și colaboratori permanenți ai O.N.T.-

ului, cu multă experiență — care să ne vorbească despre diferite aspecte, la obiect, mai aproape de problemele care ne preocupă în această activitate, probleme de care ne „lovim” uneori și a căror rezolvare o găsim sau nu o găsim). În cadrul cursurilor să fie expuse cursanților mai multe lecții privind normele de comportare în relațiile cu turiștii străini. Cred că în această direcție mai sînt multe de făcut. Cursanții să fie pregătiți separat, pe grupuri de țări. Adică, poate, un fel de specializare, fiindcă pretențiile și gusturile turiștilor diferă. SUHOUR VASILICA (24 ani — profesoară): Propun apariția unor broșuri cu conținut economic, bine comentate, actuale (pe regiuni) deoarece majoritatea turiștilor străini solicită informații din acest domeniu. Și, în sfîrșit o altă propunere: organizatorii de turism să fie specializați pentru diferite itinerarii. Este necesar ca, măcar o dată, de două ori pe lună (chiar și în timpul verii!), să ne fie expuse conferințe pe teme de actualitate iar, din cînd în cînd, să fim seminarizați asupra cunoștințelor pentru noi, am impresia, unii dintre noi trăiesc doar din... amintiri.

RUSESCU GABRIELA (22 ani: studentă — facultatea de limbi românece): Cum mă pregătesc? Individual! Aici, la Agenție, nu avem la dispoziție mai nimic pentru a ne desăvîși pregătirea profesională. Baza rămîne pregătirea individuală, temeinică, efectuată zi de zi. Cursul — de trei luni (desfășurat o dată pe săptămîna — duminica) a fost util dar nu suficient. Deci, repet: pregătirea individuală și iar pregătirea individuală! GHINESCU ADRIAN: Orga-

nizatorul de turism trebuie să fie multilateral pregătit și niciodată să nu se declare mulțumit cu pregătirea sa. În această profesiune automatizarea este dezastruoasă. Un sfat colegilor mai tineri: Suprimați superlativile din prezentările pe care le faceți turiștilor. Expunerile voastre să fie sobre, bine documentate, plăcute și instructive. Cuceririle prezentului și frumusețea patriei sînt mai grăitoare decît orice superlativ. Revenind la pregătirea organizatorilor de turism cred că ar fi necesar un curs cu durată de un an alcătuit pe baza unui program de învățămînt consistent, la care să se adauge și o perioadă de practică — practică în adevăratul înțeles al cuvîntului — în care cursanții să fie puși să execute, amănunțit, toate atribuțiile ce le vor reveni ca organizatori de turism. În selecția organizatorilor, atenție deosebită să fie acordată și cunoștințelor lor de etică cetățenească și politice.

NTESCU ELSA: Un organizator de turism, în exercițiul profesiei, trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru a reprezenta cît mai bine țara. În fond, el este ca o gazdă. De felul în care te porți cu turiștii, de felul în care îi găzduiești, depînd și impresiile pe

care și le fac. Am auzit la unii organizatori de turism, mai tineri, asemenea cuvinte: „Le cînt o melodie, două și... gata! Doar nu o să stau să le explic tot de-a fir-a-păr”. E adevărat, dacă poți cînta o melodie sau două, atunci cînd găsești momentul potrivit, este foarte bine. Dar nu trebuie niciodată să omiți necesitatea informării turiștilor cu tot ceea ce cunoști despre locurile prin care treci. Cite n-ar mai fi de subliniat: delicatețea, grija pentru ținută și, să nu zîmbim, bogate cunoștințe gastronomice. Printre alte atribuții, organizatorul de turism are datorie să compună „meniurile”. Trebuie să cunoști gusturile grupului de turiști pe care-l însoțești și, pe această bază, să alcătuiți un meniu. Sînt o sumedenie de lucruri care, la prima vedere, par mărunte, dar care cîntăresc greu în crearea unui climat favorabil desfășurării excursiei. Un cuvînt și despre broșurile (de uz intern) pe care le avem la dispoziție. Ele ar trebui să fie traduse în limbile de circulație universală pentru ca organizatorii de turism să nu facă traducerea la liberă apreciere ceea ce, uneori, din cauza curenților în cunoașterea limbii respective, ar putea da naștere la co-

Spre cota cea mai înaltă: „Ce mai trebuie făcut?”

Am cerut părerea și unora dintre cadrele din conducerea unor direcții și servicii O.N.T. DUMITRU GHEORGHE: Pentru anii următori vom încerca să efectuăm cursuri de pregătire la diferite centre universitare nu în cadrul O.N.T., cum am făcut pînă acum. De asemenea, vom specializa organizatori de turism pentru diferite regiuni. A fost redactat „Manualul organizatorului de turism” — care, sperăm, va contribui la îmbogățirea cunoștințelor profesionale ale organizatorilor de turism. Ne-am gîndit să cerem sprijinul, în timpul sezonului de vară, și unor cadre didactice rezolvînd astfel și una dintre problemele importante: întărirea controlului organizatorilor de turism pe timpul cît își desfășoară activitatea.

ZACHIU MIHAIL: Cred că pregătirea organizatorilor de turism — colaboratori externi — poartă încă pecetea improvizității. Nici condițiile de îmbunătățire a acestei pregătiri, pe care le punem la dispoziția lor, nu sînt dintre cele mai bune. Lipsese o sală de conferințe (numărul organizatorilor de turism este mare — de ordinul sutelor) în care, pe lângă expunerile și conferințele, ar putea fi proiectate și diferite filme cu caracter turistic, lipsesc instalații tehnice moderne de perfecționare a cunoștințelor organizatorilor de turism privind limbile străine (ar trebui să fie imprimante pe bandă de magnetofon prezentările diferitelor trasee în limbi străine, astfel încît aceste prezentări să fie fuzionate corect și temeinic, neutilizîndu-se arbitrar).

CSONTOS MIHAI: Profesiunea de organizator de turism, fie el chiar colaborator extern, nu se poate însuși într-o săptămîna sau două. Pentru a-i ajuta în pregătire trebuie să fim sprijiniți și de unele organe din conducerea unor instituții și edituri. Mai multe cărți despre România! Cărți turistice, scrise românește, vii (nu manualele școlare) și traduse în limbile de circulație mondială. Și apoi hărțile! Hărțile turistice nu există. Nu avem o hartă turistică cu localitățile balneoclimaterice, o altă cu șosele și căile ferate, hărți ale unor regiuni și chiar ale unor orașe.

Punct terminus: Impresiile de călătorie

Iată-ne ajunși la capătul călătoriei. Impresiile sînt încă vii și le vom expune înlocuînd

astfel ceea ce numim, de obicei, conzii.

● Durata cursurilor de pregătire a viitorilor organizatori de turism sugerăm să fie mărită. Aceste cursuri trebuie îmbogățite mai ales în domeniul politico-ideologic. ● Conducerea O. N. T. „Carpați” să se preocupe îndeaproape de crearea unor condiții corespunzătoare perfecționării pregătirii organizatorilor de turism (iar fi bine să se înființeze un centru de documentare — sau cabinet metodologic — un club; să se găsească o sală de conferințe în care să poată fi proiectate și diferite filme de specialitate). ● Organizațiile U.T.C. din facultăți și institute să sprijine și mai eficient conducerea O.N.T. în alegerea celor mai buni studenți, care, pe timpul verii, vor fi organizatori de turism. ● Instituțiile care contribuie la buna deservire a turiștilor trebuie să sprijine efectiv pe organizatorii de turism în îndeplinirea atribuțiilor funcționale ce le revin. ● Avînd în vedere dezvoltarea pe care o cunoaște turismul în anii viitori, nu ar fi neavenit ca Ministerul Învățămîntului, împreună cu conducerea O.N.T., să discute posibilitatea înființării unei școli în care să fie bine pregătiți, conform cerințelor actuale, organizatorii de turism.

● Se impune, de asemenea, o revizuire a materialului documentar pe care la dispoziția organizatorilor de turism și îmbogățirea tematică a acestui material. ● Avem convingerea că aceste sugestii, adăugate la cele ale interlocutorilor noștri, pot contribui la îmbunătățirea pregătirii organizatorilor de turism corespunzător răspunderii de prestigiu ce le revine, el fiind intermediarii prin care turiștii străini fac cunoștință cu țara noastră.

Genaroasă ideea teatrului „Ion Creangă” de a reprezenta în premieră, cu prilejul manifestărilor închinare Unirii, piesa istorică în trei acte „Luceafărul dinspre ziuă” (în regia lui Barbu Dumitrescu). Intenția mărturisită a autoarei, Rodica Nicolescu — debutantă în dramaturgie — nu stă în valorificarea izvoarelor scrise privitoare la epoca premergătoare a anului 1859, ci în autenticarea unei variate tipologie sociale. De altfel, subiectul dramei este un pretext pentru sublinierea atitudinii eroilor care au înfăptuit — în vîltoarea unui veac de afirmare permanentă a ființei naționale actul nobil al Unirii. Laolaltă prezențe reale — Al. I. Cuza, M. Kogălniceanu, V. Alecsandri, C. Negri, Ion Roată — și personaje imaginate — M. Prigoliano, Gheorghe, Moș Tudose — simbol al maselor anonime, își aliază forțele pentru transpunerea în fapt a aspirațiilor seculare ale poporului. Meritul autoarei stă, cu siguranță, în realizarea atmosferei de ansamblu: cu inventivitatea este urmărită, în succesiunea alertă a tablourilor, creșterea sentimentului patriotic, care-l animă pe românii din Principate.

Ambiția de a prezenta „oamenii cu țaria, înțeleștarea și dragostea lor” nu își află, din păcate, decît în parte soluționarea artistică. Putine la număr sînt personajele cu identitate scenică: Al. I. Cuza, țărănul muntean Gheorghe, doamna Elena, Catinca Vogoride, boier Anastasie Băleanu.

Primul domn român „pentru care nu s-a cheltuit nici un galben” (Alecsandri), apare cu trăsăturile conferite de istoric: o personalitate complexă, intruchipînd năzuințele largi ale maselor și alesele virtuți ale precursorilor săi — voievodul Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare și Mihail Viteazul. Spirit justițiar, diplomat, cutezător, înșuflețit de patos patriotic, deschis la semnalele revoluției, circărabul de Cernăuți înfruntă cu tenacitate pornirea antiunionistă a calmăcanului Vogoride. Încrederea în voința națiunii e nestrămătată („Eu am și de partea mea poporul și adevărul”), de aceea o dată ce este proclamat domnitor nu pregetă a se angaja să lupte „pentru binele” ei, întrebîndu-se: „Vor putea oare umeri mei să poarte răspunderea unei țări întregi?”. Fără să aducă noutate în compunerea unui rol istoric actorul Victor Radovici a reușit cu prestanță autenticitatea eroului.

Reprezentant al păturilor obșnuite, personajul Gheorghe cunoaște, păștrînd proporțiile, aceleși direcții de dezvoltare caracterologice. În interpretarea — de mare efect artistic — a lui Emil Lipiact (de la Nazionalul bucureștean), țărănul muntean ține de dezvoltat de la revolta la triumf, de la denunțarea la înțelegerea semnificăției sociale a Unirii.

Dacă piesa poartă, indiscutabil, însemnele unei vocații scriitoricești dovedite de conținutul vie și a altor personaje, amintite mai sus — debutul Rodică Nicolescu trînză, totodată, grave deficiențe de transfigurare dramatică, pe care nu le-a putut ascunde jocul actorilor. Dificultățile și le creează autoarea însăși: intenția de a face din Mihail Prigoliano (Nicolae Simion) exponentul revoluționarilor munteni, esuează. Nu se obține acea omogenitate de cuplu dorită (Cuza — Prigoliano) datorită convenționalității frapante a eroiului care eclipsează, prin însemnătatea ce i se atribuie, personalitățile de prim plan: M. Kogălniceanu, V. Alecsandri etc. Usor sesizabilă tendința de a „ilustra” unele personaje: este și cazul lui Moș Ion Roată (Constantin Cristel), discursiv și sentimental, lipsit de vigoare spirituală, apariție altă de eroului înfrîngă arhetipul lui Creangă.

Un element pozitiv l-a constituit fundalul muzical, compus din piese folclorice și din Hora Unirii, care au marcat momentele cheie ale spectacolului: interpretarea aparținînd unor soliști ai corului Madrigal.

ION B. VICTOR

Extinderea și modernizarea Fabricii „Viitorul”-Oradea

ORADEA (prin telefon). Lucrările de extindere și modernizare a fabricii de mase plastice „Viitorul” din Oradea au trecut în cea de a doua etapă. Aici a început construcția unei hale industriale pe o suprafață productivă de 2400 m.p. Corpurile clădirilor vor găzdui, de asemenea, laboratorul, atelierul de proiectare și altele. Lucrările de investiții începute la fabrica orădeană vor avea ca urmare creșterea cu peste 30 la sută a producției actuale de mase plastice.

● Știri interviuri reporta
je ● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
rviuri re ● ZILNIC
● Știri interviuri reporta
je ● Știri interviuri repo

PIERDERILE PLANIFICATE...

(Urmare din pag. 1)

Avem în față o situație a consumurilor specifice pentru substanțele care intră în compoziția vitaminei C și a anti-pireticelor. Constatăm că la acetona, sorbita, esterii, substanțele de bază — care se importă — în loc să se înregistreze o scădere, dimpotrivă, acestea cresc de 1,3 ori.

Motivarea conducerii uzinei, apare de-a dreptul surprinzătoare. Această creștere este obiectivă (!) dată fiind lipsa de experiență a muncitorilor, slabei lor calificări... Dar cine altcineva trebuie să urmărească și să înlăture aceste cauze dacă nu însăși conducerea? Este foarte limpede că dacă ar fi existat un control mai eficient asupra consumurilor, dacă s-ar fi făcut eforturi pentru ridicarea calificării muncitorilor, această situație nu ar fi existat.

Mulțumindu-se doar să le înregistreze de la distanță, fără a le urmări sistematic, consumurile specifice au crescut și odată cu ele și cheltuielile la 1.000 lei producție-marfă s-au „îngrășat” atîngînd cifra de 1.350 lei.

În același sens a acționat și existența stocurilor supranormative la piese de schimb în valoare de 1.517.000 lei. Deși ele nu au avut justificare în procesul de producție și întreprinderea ar fi trebuit să le pună la dispoziția forului tău pentru redistribuire, ea le-a menținut „peste zile negre”.

În același timp, unele reparații nu au fost executate tocmai din lipsa altor piese de schimb. Aceasta a dus la imobilizarea de fonduri, la pierderi de timp, care au avut repercusiuni asupra rentabilității.

Cît despre ceaaltă ultimă cauză invocată — lipsa disciplinei în muncă — ce se mai poate spune? Oare nu conducerea întreprinderii era datoarea să ia toate măsurile pentru înlăturarea acesteia?

Mergem la IPROSIN! Cere-m lămuriri necesare în legătură cu uzina de medicamente. Aici, interlocutorii noștri, ingierii Opreșcu Dumitru și Dumitru Tudorică ne-au spus:

Considerăm că Institutul de proiectare și-a îndeplinit în bune condiții sarcina de proiectare. Proiectul tehnico-economic a fost întocmit respectînd tema de proiectare dată de beneficiar. Chiar dacă au existat unele situații, din care datorită lipsei de experiență în domeniul proiectării fabricilor de medicamente, au existat unele mici greșeli, acestea nu au putut avea o influență hotărîtoare.

Se pare că simțul autocratic nu funcționează chiar atît de bine aici, la proiectant. Să ne referim doar la cîteva din „micle greșeli” care au avut un mare rol în situația creată.

Astfel, prin proiect nu și-au găsit o rezolvare corespunzătoare nici transportul solidelor la secții și între secții, nici crearea posibilităților de intervenție în cazurile de defecțiuni. De asemenea, datorită rezolvării defectuoase a temei de proiectare — instalarea de hidrogenare a trebuit să fie practic, reconsiderată. Consecințe: stagnări în producție, întârzieri în efectuarea reparațiilor și implicit noi cheltuieli, noi bani care s-au pierdut în mod nejustificat.

Dorind să aflăm și părerea Direcției generale a industriei medicamentelor, forul tutelar al Uzinei de medicamente, l-am rugat pe tovarășul director Silviu Cepiu, să ne dea informațiile necesare.

Pierderile planificate cu care lucrează Uzina de medicamente București, ne-a spus dînsul, au constituit și constituie o permanentă preocupare pentru noi. Datorită faptului, că soluția tehnică adoptată la proiectarea uzinei, nu mai corespunde celei mai optime tehnologii, direcția generală, împreună cu IPROSIN, cu Institutul de cercetări chimico-farmaceutice și cu conducerea uzinei, au făcut periodic analize complexe menite să contribuie la eliminarea pierderilor existente. În urma acestor intervenții, în decursul celor trei ani de existență, producția uzinei a crescut concomitent cu reducerea prețului de cost, acestea fiind principalele căi prin care acționăm la rentabilizarea uzinei.

În prezent, preconizăm ca pînă la sfîrșitul anului 1967, pierderile planificate să fie eliminate. Pentru aceasta s-a făcut un nou studiu tehnico-economic care va permite îmbunătățirea instalațiilor, a tehnologiilor existente, înlăturînd astfel turele semnalate.

Asadar, forul tutelar a luat măsuri, a făcut analize, ș.a.m.d. Rezultatele au evoluat și în aceste condiții „normale”. Atunci care este eficiența acestor măsuri, dacă pierderile planificate au continuat să existe? Nu este oare această ineficiență, ea însăși o semănătură de coauri la deficiențele semnalate? Nu trebuie să uităm că dacă acum este necesar un nou proiect tehnico-economic, forul tutelar este acela care poartă răspunderea admiterii unui proces tehnologic depășit, care s-a dea naștere nerentabilității. Că apoi s-a făcut tot ce era posibil pentru a-l îmbunătăți este foarte adevărat. Dar aceasta s-a făcut cu prețul multor milioane, milioane din care s-ar fi putut construi alte obiective, milioane care ar fi contribuit la ridicarea potențialului economic. Acum, cînd situația este cunoscută, conducerea întreprinderii și proiectantul, și direcția generală recunosc că au existat greșeli, că fiecare a contribuit cu ceva la volumul mare al pierderilor planificate. Nu este suficient. Ei trebuie să fie trași la răspundere pentru aceasta. Și să li chideze cine mai cîrînd situația de fapt existentă, incompatibilă cu cerințele economiei noastre socialiste.

ACTUALITATEA

PITEȘTI (de la coresponden-tul nostru).

Crearea a specialiștilor de la C.I.L. Rm. Vilcea, rignofolul a fost experimentat la stațiunile de mașini și tractoare Rm. Vilcea și Castelu ca inlocuitor al unor piese de la combina de recoltat cereale. Acest produs inlocuiește cu bune rezultate cizmele axului oscilant care înainte se făcea din fontă, are o durată de funcționare dublă, un preț de cost mai ieftin. Specialiștii de la laminoarul de tablă din Galați experimentează, de asemenea, rignofolul pentru confecționarea lagărelor laminoarelor. Acum, aceste lagăre sînt din textolit al cărui preț de cost este de 10 ori mai ridicat. Datorită calităților sale, rignofolul are mari perspective. El va putea fi întrebuințat pe scară largă, în industria metalurgică, minieră, textilă etc.

numărului de circuite cu Capitala și cu alte orașe importante din țară.

În ultimele luni, au intrat în funcțiune fabricile de pîine la Pașcani, Botoșani și Tr. Severin, iar în 12 localități s-au modernizat și dezvoltat unitățile existente.

Asemenea întreprinderi se află în prezent în construcție la Craiova, Cluj, Suceava, Sibiu, Iași, Timișoara și Sinaia. După cum ne informează Direcția de investiții din minister, lucrările pe șantierele respective se află într-un stadiu avansat. De remarcat că toate utilajele pentru fabricile amintite se realizează în țară.

Prin intrarea în funcțiune a noilor unități, capacitățile de producție în sectorul de panificație sporesc cu aproape o cincime.

SUCEAVA (de la coresponden-tul nostru).

De curînd, la Suceava s-a deschis cercul de artă plastică din cadrul Casei orășenești de cultură „Ciprian Porumbescu” reunind numeroși amatori și iubitori de artă. Șefii cercului, programa săptămînal, se vor desfășura sub conducerea picturii Vișu Ileana. În prima săptămîină membrii cercului de artă plastică au purtat discuții asupra unor tablouri în ulei aparținînd profesoarei Eugenia Țipuriță.

Miercuri în sala Casei de cultură a studenților din București, a avut loc prima emisiune de debut din acest an. Cu această ocazie s-a prezentat trei dintre participanții: Viorica Muscalu, muncitoare la Fabrica de confecții din Curtea de Argeș, Culaș, muncitor la stația C.F.R. Brăila și cîștigătoarea concursului de muzică ușoară, Elvira Munteanu.

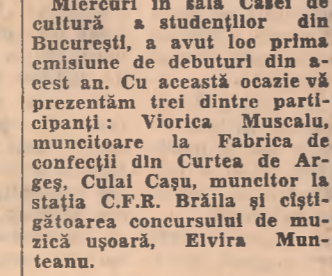

Foto: C. CIOBOAȚĂ

SPORT-SPORT

● Continuîndu-se turneul în Bulgaria, echipa de fotbal Farul Constanța a jucat la Silistra cu formația locală „Durostol”. Fotbaliștii romîni au terminat învingători cu scorul de 2-0 (0-0).

● În cadrul „Cupei orașelor țiguri” s-au desfășurat trei noi întâlniri în urma cărora se cunosc două dintre echipele calificate în sferturile de finală.

La Valencia, echipa engleză Leeds United a învins formația spaniolă F. C. Valencia cu scorul de 2-0 (1-0).

Cea de-a doua formație calificată pentru „sferturi” este Burnley (Anglia), care jucid în deplasare cu F. C. Neapole a făcut meci nul 0-0. În primul joc fotbaliștii englezi cîștigaseră cu 3-0.

La Torino, Juventus Torino a învins cu scorul de 3-0 (1-0) formația scoțiană „Dumdee United”. Returul se va desfășura la 8 martie la Dundee.

● Miercuri s-au disputat noi meciuri în cadrul grupelor sferturilor de finală ale „Cupei campionilor europeni” la baschet masculin. La Praga, echipa Slovia Praga a învins cu scorul de 87-74 (46-37) formația spaniolă Real Madrid. În primul joc baschetbaliștii spanioli cîștigaseră cu 99-75.

Deși a jucat pe teren propriu Olimpia Liubliana nu a putut trece de Simenthal Milano care a terminat învingătoare cu scorul de 103-92 (45-40). Confirmînd forma bună în care se află în ultimul timp echipa belgiană R. C. Malines (Belgia) a învins

în deplasare pe campiona Franței Villeurbanne cu 71-63 (31-36).

● La Praga s-a disputat meciul de baschet feminin, cîntînd pentru semifinalele „Cupei campionilor europeni”, dintre echipele Sparta Praga și Wisla Krakovia. La capătul unui joc echilibrat victoria a revenit gazdelor cu scorul de 66-59 (33-29).

● Proba de slalom special feminin din cadrul concursului internațional de schi de la Badgastein a fost cîștigată de cunoscuta campioană Marielle Goitschel (Franța).

(Agerpres)

PRONOEXPRES

Rezultatele concursului special Pronoexpres din 8 februarie 1967.

PREMIILE OBIȘNUITE

I: 45 19 2 28 27 32 10 16
II-a: 21 29 20 3 38 35 36 33

PREMIILE SUPLEMENTARE

A 42 33 38 41 34 28 24
B 2 47 13 12 30 49 17
C 29 21 48 43 26 19 49
D 38 8 22 34 3 14 40

Fond de premii extragerea I: 2.030.962 lei. Ext. a II-a: 1.472.050 lei.

● În cadrul „Cupei orașelor țiguri” s-au desfășurat trei noi întâlniri în urma cărora se cunosc două dintre echipele calificate în sferturile de finală.

La Valencia, echipa engleză Leeds United a învins formația spaniolă F. C. Valencia cu scorul de 2-0 (1-0).

Cea de-a doua formație calificată pentru „sferturi” este Burnley (Anglia), care jucid în deplasare cu F. C. Neapole a făcut meci nul 0-0. În primul joc fotbaliștii englezi cîștigaseră cu 3-0.

La Torino, Juventus Torino a învins cu scorul de 3-0 (1-0) formația scoțiană „Dumdee United”. Returul se va desfășura la 8 martie la Dundee.

● Miercuri s-au disputat noi meciuri în cadrul grupelor sferturilor de finală ale „Cupei campionilor europeni” la baschet masculin. La Praga, echipa Slovia Praga a învins cu scorul de 87-74 (46-37) formația spaniolă Real Madrid. În primul joc baschetbaliștii spanioli cîștigaseră cu 99-75.

Deși a jucat pe teren propriu Olimpia Liubliana nu a putut trece de Simenthal Milano care a terminat învingătoare cu scorul de 103-92 (45-40). Confirmînd forma bună în care se află în ultimul timp echipa belgiană R. C. Malines (Belgia) a învins

în deplasare pe campiona Franței Villeurbanne cu 71-63 (31-36).

● La Praga s-a disputat meciul de baschet feminin, cîntînd pentru semifinalele „Cupei campionilor europeni”, dintre echipele Sparta Praga și Wisla Krakovia. La capătul unui joc echilibrat victoria a revenit gazdelor cu scorul de 66-59 (33-29).

● Proba de slalom special feminin din cadrul concursului internațional de schi de la Badgastein a fost cîștigată de cunoscuta campioană Marielle Goitschel (Franța).

(Agerpres)

PRONOEXPRES

Rezultatele concursului special Pronoexpres din 8 februarie 1967.

PREMIILE OBIȘNUITE

I: 45 19 2 28 27 32 10 16
II-a: 21 29 20 3 38 35 36 33

PREMIILE SUPLEMENTARE

A 42 33 38 41 34 28 24
B 2 47 13 12 30 49 17
C 29 21 48 43 26 19 49
D 38 8 22 34 3 14 40

Fond de premii extragerea I: 2.030.962 lei. Ext. a II-a: 1.472.050 lei.

Gata doar pentru... primă?

La Deva, ca peste tot în țară, se construiește intens. Poate și pentru aceasta o clădire nouă nu mai atrage acum atenția chiar atît de mult. Există însă și aici o excepție care... ca în matematică, confirmă regula. Blocul I de 120 de garsoniere, bloc așezat la linia gară și a căruia fotografie o vedeți alăturat atinge recordul în materie de vizitatori care nu sînt alții decît cei care ar trebui să fie locatarii săi. „Terminat” în scrisie încă de la 30 decembrie 1966, la acest bloc se mai lucrează încă și acum în februarie 1967. Administratorii se citi locatarii vin mereu pe aici să vadă în ce stadiu se află lucrările. Intotdeauna, însă, la in-

NOTE

Exemplul se înserie într-un context mai larg. Pentru T.R.C.-Hunedoara a devenit un obicei în a raporta, la sfîrșitul fiecărui an, ca termenul blocurilor care nu sînt date apoi în folosință decît peste luni și luni de zile. Motivul: o originală metodă de a raporta îndeplinirea planu-

lul. Porniți pe firul acestei practici aflăm că, din aceleași considerente, au fost raportate fiecărui bloc și 20 de apartamente de la blocul E 2. Așa se face că T.R.C.-Hunedoara așteaptă acum, ca pe o surpriză plăcută primel. Lucrul e în prezent în discuție și se așteaptă să fie finalizat în curînd.

Ne gîndim însă că ar fi păcat ca organele în drept să nu le facă răspunzătorilor pentru mistificarea realității o surpriză. Și anume, sfîndî-i vorba de prime, conducerea T.R.C.H. să fie luată la... bani măruiți.

AL. BALĂRADEAN

Înstrăinarea indiferenței

(Urmare din pag. 1)

cea a crăncinii de la televiziune cu binele tradițional nu au deloc debitul profesional, ci nuanțe omenești, vibrînd resorturi intime invocate numai față de cei dragi. Mina mare și bătorită a muncitorului, trecător grăbit spre casă după ieșirea din schimb, poșetele pentru câteva clipe, atîta cît trebuie pentru trecerea străzii, în mința unui copil ieșit de la școală, deși necunoscut. Să fie doar realizarea unui vis vechi și bun cum numai adevăratul pot fi? Deloc. Amintiți-vă reacțiile prompte, intolerante sancționînd prin acordul unanim al pasagerilor, leșirile necuviințoase ale unii finar la adresa taxatoarel. Necuviința nuanțelor sau altuia atenția la cuvînta majorității capătă același ferm afront. Nu e vorba deci de idilism, ci de epurarea indiferenței. E un bun cîștigat și ține de elita noastră socialistă. Gria pentru om, pentru nevoile sale, devenită în societatea noastră principiu social suprem este sămîna generoasă care fertilizează spiritele, atitudinile.

O epocă, o societate nu se recomandă numai prin lozincile scrise pe frontonul ei, ci prin atitudinile, dacă vreți, banale, ale membrilor săi, indiferent de natura ocupațiilor. Și de aici atenția mereu sporită pentru perfectibilitatea acestui sentiment cu care ne-am îmbogățit. Căci binele se amplifică în superiorul său, în perfecțiunea sa și criteriile de raportare ale tuturor devin mai exigente, superior civilizate. Ceea ce înseamnă ieri un altruist și rămas doar la acele disponibilități sufletești poate fi astăzi suspect de egotism. Căci și aici ca și în toate zonele noastre sociale trebuie să ne întrecem în și mai bine.

Așa se face că T.R.C.-Hunedoara așteaptă acum, ca pe o surpriză plăcută primel. Lucrul e în prezent în discuție și se așteaptă să fie finalizat în curînd.

Ne gîndim însă că ar fi păcat ca organele în drept să nu le facă răspunzătorilor pentru mistificarea realității o surpriză. Și anume, sfîndî-i vorba de prime, conducerea T.R.C.H. să fie luată la... bani măruiți.

AL. BALĂRADEAN

Expoziția sculpturii Dumitru Căileanu, deschisă în noua sală din Piața Unirii-Iași

Foto: AGERPRES

TELEVIZIUNE

18.00: Pentru cei mici: Ala Bala; 18.25: Pentru tineretul școlar: Zile „argintii”; 18.50: Publicitate; 18.58: Ora exactă; 19.00: Telemagazin; 19.20: Buletinul circulației rutiere; 19.30: Dicționar de personalitate — litera H; 20.00: Săptămîna; 20.45: Avangardă; 21.00: Reflector; 21.10: Teleglob; 21.30: Seară de balet; 23.00: Telemagazin.

TELEVIZIUNE

18.00: Pentru cei mici: Ala Bala; 18.25: Pentru tineretul școlar: Zile „argintii”; 18.50: Publicitate; 18.58: Ora exactă; 19.00: Telemagazin; 19.20: Buletinul circulației rutiere; 19.30: Dicționar de personalitate — litera H; 20.00: Săptămîna; 20.45: Avangardă; 21.00: Reflector; 21.10: Teleglob; 21.30: Seară de balet; 23.00: Telemagazin.

CONTINUARI

Manuale tipărite sau cursuri litografiate?

Înaintul acordă cu multă generozitate drepturile de autor, totuși realizările de pînă acum, în această privință, sînt cu mult sub așteptări; sînt chiar îngrijorătoare. Bunăoară, la Facultatea de fizică de la Universitatea din București, din 41 de cursuri predate, numai 6 sînt multiplicare (tipărite). Situația este cam aceeași și la celelalte facultăți din țară: nu dispunem în prezent de cursuri universitare multiplicare (tipărite sau litografiate), în măsura necesităților... Și nu vom dispune nici într-un viitor apropiat, deși decanatele, rectoratele și Ministerul Învățămîntului recomandă insistent cadrelor didactice să-și redacteze cursurile, în vederea tipării, sau a litografierii lor.

De ce, deoarece profesorul universitar de astăzi nu-și pregătește cursul după o singură carte, cum se făcea pe vremuri. Izvoarele lui de informație sînt cu mult mai bogate și, în plus, intervine și partea de creație personală, didactică sau științifică, publicată în revistele de specialitate. Unul, două, sau trei manuale, cuprinse în bibliografia cerută de decanate, nu permit reconstituirea rapidă și ușoară a materialului necesar unei bune pregătiri de examen. În plus, autorii prefați de profesor au fiecare notațiile lor, felul lor original de a trata problemele, care toate la un loc impun un timp de pregătire mult prea mare. Apoi, se mai poate întimpla ca bibliografia indicată să depășească cu mult posibilitățile de învățare ale studenților. La un institut de învățămînt superior din București s-a dat acum cîțiva ani, studenților de la secția fără frecvență, o bibliografie care însuma 4.000 (patru mii) de pagini, numai la o singură disciplină tehnică! Pe scurt, bibliografia constituie un material de documentare, nu de învățare.

De ce, deoarece profesorul universitar de astăzi nu-și pregătește cursul după o singură carte, cum se făcea pe vremuri. Izvoarele lui de informație sînt cu mult mai bogate și, în plus, intervine și partea de creație personală, didactică sau științifică, publicată în revistele de specialitate. Unul, două, sau trei manuale, cuprinse în bibliografia cerută de decanate, nu permit reconstituirea rapidă și ușoară a materialului necesar unei bune pregătiri de examen. În plus, autorii prefați de profesor au fiecare notațiile lor, felul lor original de a trata problemele, care toate la un loc impun un timp de pregătire mult prea mare. Apoi, se mai poate întimpla ca bibliografia indicată să depășească cu mult posibilitățile de învățare ale studenților. La un institut de învățămînt superior din București s-a dat acum cîțiva ani, studenților de la secția fără frecvență, o bibliografie care însuma 4.000 (patru mii) de pagini, numai la o singură disciplină tehnică! Pe scurt, bibliografia constituie un material de documentare, nu de învățare.

CONTINUARI

Manualele tipărite și cursurile litografiate sînt cu mult mai bogate și, în plus, intervine și partea de creație personală, didactică sau științifică, publicată în revistele de specialitate. Unul, două, sau trei manuale, cuprinse în bibliografia cerută de decanate, nu permit reconstituirea rapidă și ușoară a materialului necesar unei bune pregătiri de examen. În plus, autorii prefați de profesor au fiecare notațiile lor, felul lor original de a trata problemele, care toate la un loc impun un timp de pregătire mult prea mare. Apoi, se mai poate întimpla ca bibliografia indicată să depășească cu mult posibilitățile de învățare ale studenților. La un institut de învățămînt superior din București s-a dat acum cîțiva ani, studenților de la secția fără frecvență, o bibliografie care însuma 4.000 (patru mii) de pagini, numai la o singură disciplină tehnică! Pe scurt, bibliografia constituie un material de documentare, nu de învățare.

CONTINUARI

Manualele tipărite și cursurile litografiate sînt cu mult mai bogate și, în plus, intervine și partea de creație personală, didactică sau științifică, publicată în revistele de specialitate. Unul, două, sau trei manuale, cuprinse în bibliografia cerută de decanate, nu permit reconstituirea rapidă și ușoară a materialului necesar unei bune pregătiri de examen. În plus, autorii prefați de profesor au fiecare notațiile lor, felul lor original de a trata problemele, care toate la un loc impun un timp de pregătire mult prea mare. Apoi, se mai poate întimpla ca bibliografia indicată să depășească cu mult posibilitățile de învățare ale studenților. La un institut de învățămînt superior din București s-a dat acum cîțiva ani, studenților de la secția fără frecvență, o bibliografie care însuma 4.000 (patru mii) de pagini, numai la o singură disciplină tehnică! Pe scurt, bibliografia constituie un material de documentare, nu de învățare.

CONTINUARI

Manualele tipărite și cursurile litografiate sînt cu mult mai bogate și, în plus, intervine și partea de creație personală, didactică sau științifică, publicată în revistele de specialitate. Unul, două, sau trei manuale, cuprinse în bibliografia cerută de decanate, nu permit reconstituirea rapidă și ușoară a materialului necesar unei bune pregătiri de examen. În plus, autorii prefați de profesor au fiecare notațiile lor, felul lor original de a trata problemele, care toate la un loc impun un timp de pregătire mult prea mare. Apoi, se mai poate întimpla ca bibliografia indicată să depășească cu mult posibilitățile de învățare ale studenților. La un institut de învățămînt superior din București s-a dat acum cîțiva ani, studenților de la secția fără frecvență, o bibliografie care însuma 4.000 (patru mii) de pagini, numai la o singură disciplină tehnică! Pe scurt, bibliografia constituie un material de documentare, nu de învățare.

CONTINUARI

Manualele tipărite și cursurile litografiate sînt cu mult mai bogate și, în plus, intervine și partea de creație personală, didactică sau științifică, publicată în revistele de specialitate. Unul, două, sau trei manuale, cuprinse în bibliografia cerută de decanate, nu permit reconstituirea rapidă și ușoară a materialului necesar unei bune pregătiri de examen. În plus, autorii prefați de profesor au fiecare notațiile lor, felul lor original de a trata problemele, care toate la un loc impun un timp de pregătire mult prea mare. Apoi, se mai poate întimpla ca bibliografia indicată să depășească cu mult posibilitățile de învățare ale studenților. La un institut de învățămînt superior din București s-a dat acum cîțiva ani, studenților de la secția fără frecvență, o bibliografie care însuma 4.000 (patru mii) de pagini, numai la o singură disciplină tehnică! Pe scurt, bibliografia constituie un material de documentare, nu de învățare.

CONTINUARI

Manualele tipărite și cursurile litografiate sînt cu mult mai bogate și, în plus, intervine și partea de creație personală, didactică sau științifică, publicată în revistele de specialitate. Unul, două, sau trei manuale, cuprinse în bibliografia cerută de decanate, nu permit reconstituirea rapidă și ușoară a materialului necesar unei bune pregătiri de examen. În plus, autorii prefați de profesor au fiecare notațiile lor, felul lor original de a trata problemele, care toate la un loc impun un timp de pregătire mult prea mare. Apoi, se mai poate întimpla ca bibliografia indicată să depășească cu mult posibilitățile de învățare ale studenților. La un institut de învățămînt superior din București s-a dat acum cîțiva ani, studenților de la secția fără frecvență, o bibliografie care însuma 4.000 (patru mii) de pagini, numai la o singură disciplină tehnică! Pe scurt, bibliografia constituie un material de documentare, nu de învățare.

CONTINUARI

Manualele tipărite și cursurile litografiate sînt cu mult mai bogate și, în plus, intervine și partea de creație personală, didactică sau științifică, publicată în revistele de specialitate. Unul, două, sau trei manuale, cuprinse în bibliografia cerută de decanate, nu permit reconstituirea rapidă și ușoară a materialului necesar unei bune pregătiri de examen. În plus, autorii prefați de profesor au fiecare notațiile lor, felul lor original de a trata problemele, care toate la un loc impun un timp de pregătire mult prea mare. Apoi, se mai poate întimpla ca bibliografia indicată să depășească cu mult posibilitățile de învățare ale studenților. La un institut de învățămînt superior din București s-a dat acum cîțiva ani, studenților de la secția fără frecvență, o bibliografie care însuma 4.000 (patru mii) de pagini, numai la o singură disciplină tehnică! Pe scurt, bibliografia constituie un material de documentare, nu de învățare.

CONTINUARI

Manualele tipărite și cursurile litografiate sînt cu mult mai bogate și, în plus, intervine și partea de creație personală, didactică sau științifică, publicată în revistele de specialitate. Unul, două, sau trei manuale, cuprinse în bibliografia cerută de decanate, nu permit reconstituirea rapidă și ușoară a materialului necesar unei bune pregătiri de examen. În plus, autorii prefați de profesor au fiecare notațiile lor, felul lor original de a trata problemele, care toate la un loc impun un timp de pregătire mult prea mare. Apoi, se mai poate întimpla ca bibliografia indicată să depășească cu mult posibilitățile de învățare ale studenților. La un institut de învățămînt superior din București s-a dat acum cîțiva ani, studenților de la secția fără frecvență, o bibliografie care însuma 4.000 (patru mii) de pagini, numai la o singură disciplină tehnică! Pe scurt, bibliografia constituie un material de documentare, nu de învățare.

CONTINUARI

Manualele tipărite și cursurile litografiate sînt cu mult mai bogate și, în plus, intervine și partea de creație personală, didactică sau științifică, publicată în revistele de specialitate. Unul, două, sau trei manuale, cuprinse în bibliografia cerută de decanate, nu permit reconstituirea rapidă și ușoară a materialului necesar unei bune pregătiri de examen. În plus, autorii prefați de profesor au fiecare notațiile lor, felul lor original de a trata problemele, care toate la un loc impun un timp de pregătire mult prea mare. Apoi, se mai poate întimpla ca bibliografia indicată să depășească cu mult posibilitățile de învățare ale studenților. La un institut de învățămînt superior din București s-a dat acum cîțiva ani, studenților de la secția fără frecvență, o bibliografie care însuma 4.000 (patru mii) de pagini, numai la o singură disciplină tehnică! Pe scurt, bibliografia constituie un material de documentare, nu de învățare.

CONTINUARI

Manualele tipărite și cursurile litografiate sînt cu mult mai bogate și, în plus, intervine și partea de creație personală, didactică sau științifică, publicată în revistele de specialitate. Unul, două, sau trei manuale, cuprinse în bibliografia cerută de decanate, nu permit reconstituirea rapidă și ușoară a materialului necesar unei bune pregătiri de examen. În plus, autorii prefați de profesor au fiecare notațiile lor, felul lor original de a trata problemele, care toate la un loc impun un timp de pregătire mult prea mare. Apoi, se mai poate întimpla ca bibliografia indicată să depășească cu mult posibilitățile de învățare ale studenților. La un institut de învățămînt superior din București s-a dat acum cîțiva ani, studenților de la secția fără frecvență, o bibliografie care însuma 4.000 (patru mii) de pagini, numai la o singură disciplină tehnică! Pe scurt, bibliografia constituie un material de documentare, nu de învățare.

CONTINUARI

Manualele tipărite și cursurile litografiate sînt cu mult mai bogate și,

Vizita președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, în Somalia

MOGADISCIO. — Trimișii speciali, Nicolae Puicea și Nicolae N. Lupu, transmit: Miercuri dimineața a sosit la Mogadiscio președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, cu soția, care la invitația președintelui Somaliei, Aden Abdulla Osman, face o vizită oficială de prietenie în această țară. Președintele Consiliului de Stat este însoțit de Bujor Alimșan, ministrul minerelor, și George Macoveșcu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

care noi rezolvăm diferitele noastre probleme, a spus vorbitorul.

În ceea ce ne privește, simțim interesul să cunoaștem mijloacele prin care țara dvs. și-a creat cu succes o industrie proprie, și-a dezvoltat agricultura, astfel încât astăzi România are o economie prosperă și sănătoasă. Vorbitorul a relevat că această vizită va constitui un prilej pentru un schimb de vederi asupra unor probleme politice, sociale, economice de interes reciproc. Cred — a spus el — că în această privință vom găsi multe puncte comune în străduințele noastre. Fără îndoială că vizita va cimentea legăturile strânse de prietenie existente între cele două popoare. Sperăm, de asemenea, să deschidem noi căi pentru dezvoltarea cooperării dintre Somalia și România.

Răspunzând, tovarășul Chivu Stoica a spus: Sosind în capitala frumoasei dumneavoastră țări, amintiți de sentimentele de stimă și caldă prietenie pe care poporul român le nutrește față de Somalia și poporul ei, doresc să folosesc această plăcută ocazie pentru a adresa un cordial salut gazdelor, împreună cu cele mai bune urări de pace și prosperitate poporului somalez. Mulțumind pentru primirea prietenească, vorbitorul și-a exprimat satisfacția că vizita în Somalia va da posibilitatea unei mai bune cunoașteri a eforturilor și preocupărilor poporului somalez, îndreptate spre dezvoltarea economică și înflorirea

Conferința a 15 organizații studențești din S. U. A.

Conducătorii a 15 organizații studențești din S.U.A. de orientări politice diferite, care s-au reunit la Washington într-o conferință de două zile, au adoptat o rezoluție în care se pronunță în favoarea abolirii actualului sistem de recrutare în forțele armate ale S.U.A. Ei au lăsat să se înțeleagă că opoziția lor se datorează intervenției S.U.A. în Vietnam.

Ziarul "The New York Times", citind declarațiile unor participanți la conferință, subliniază că actualul sistem de recrutare a suscitât critici aprinse din partea tuturor categoriilor studențești. Gregory Calvert, secretarul național al Asociației studenților pentru o societate democratică, a declarat că actuala legislație „asigură imperialismului american forțele umane necesare poliției sale externe agresive”.

Ziarul menționează, de asemenea, rezultatele unui sondaj în rândurile a 30.500 studenți de la 23 de universități americane, potrivit cărora se manifestă o vie opoziție față de înrolarea obligatorie în forțele armate din cauza războiului dus în Vietnam.

insemnări

Sărmanii. Au rămas șomeri. Meseria lor s-a învechit. Cei dornici să-și angajeze, parca au dispărut de pe piață. Iar ajutor de somaj nici nu se găsește pe piață. I-au văzut siliiți să facă apel la micile lor „economiile” depuse cu precauție prin safeturi elvețiene. Dar, pentru ei, mai apăsătoare decât neputința de a-și exercita desueta profesie se dovedea nostalgia trecutului, mai ales al celui mai prosper...

Schimbare de patron

Dumnealor își etalaseră aptitudinile în Indochina, în nordul Africii, iar mai recent în Congo. Khinshasa i-a concediat. Ati înteles: este vorba de „terribili” de mercenari retribuți cu luna pentru a ucide. Chombe stringe mercenari, dar el nu mai este. La ora aceasta, un client demn de încredere. Inforitaorea meserie părea destinată ofițerilor, cind o inimă caritabilă a salvat pe cei în suferință. Ryadul adună mercenari. 2.000 englezi, mulți din ei certați cu legile din propria țară, sint asistați în regatul saudit. Lor li se adaugă cîteva duzini de fosti paravosiți francezi și belgieni trecuți prin școala lui Chombe. „Somerii” au găsit un plasament avantajos: o soldă lunară de 400.000 franci francezi vechi și o lună de concediu plătit pentru cinci luni de „lucru”. Băieții pe care i-a angajat colonelul englez David Stirling, care lucrează în contul Ryadului, nu par incintați de ceea

ce le oferă viitorul: „Nici femei, nici băutură, nici măcar o cladire pentru a neproteja contra ploii” — se plingea unul din proaspeții angajați. Viata aceasta austeră, o vor petrece în munții Yemenului, unde se vor duce pentru a refaca detașamentele dezorganizate ale ex-imamului El Badr. Feysal întinde iarăși o mână de ajutor monarhului yemenit pe care revoluția victorioasă l-a alungat de la Sanaa. Dar pot niște mercenari, legați

de Yemen doar prin monedele de aur pe care le primesc din partea... Arabiei Saudite, să-i reducă lui El Badr, tronul pentru a căruia pierdere este încă neconsolată?

În corturile prin care ploaia pătrunde nemiloasă, hrănindu-se doar cu conserve, stuțbașii lui Feysal vor avea destule caesuri pentru a medita la sfîrșitul lipsit de glorie al meseriei de mercenar.

EUGENIU OBREA

Umbre peste Fleet Street

Fleet Street, împărțită presei britanice este învaluită de o ceață deasă, apăsătoare care rezistă de mai mult timp și care a înmormintat în faldurile ei mari cotidiane cu tradiție veche. Sub tirul nemilos al deficiențelor industriei britanice a presei se clatină, Fleet Street, de la prima ministru Wilson, (NEW-SWEEK). Intr-adevăr dacă în prezent în Marea Britanie apar 10 cotidiane centrale de dimensiuni, cei doi magnazi ai presei — lordul Thomson și deo King — prezic că numărul ziarelor se va reduce în curind la 4-5. A-mintim cu această ocazie că din 1960 și pînă în prezent, cinci mari ziare și-au înecat apariția, iar ziarul „Times” înainte de a fi achiziționat de o companie sora înregistră un deficit de un miliard de lire sterline pe an.

„Economist Intelligence Unit”, firmă specializată în studii privind piața de desfacere, a fost autorizată în trecut să prezinte un bilanț al proprietăților de ziare și al sindicatelor muncitorilor din ramură (Joint Board for the National Newspaper Industries) să ridice corina care acoperă ceea ce se petrece în Fleet Street. În raportul de o jumătate de cheltuielile cu o jumătate de milion de lire pentru a rezista concurenței. Un ziar de dimensiuni ca „News of the World” și-a scăzut tirajul de la 8,5 milioane exemplare cît avea în 1950 la 6 milioane în 1966. De asemenea se apreciază că „Observer” și „Sunday Telegraph” tres prin dificultăți serioase și că doar „Sunday Times” și „Daily Mirror” sint pe... linia de plutire. S-au înecat, bineînțeles, să se găsească cauzele acestui fenomen. Cheltuielile mari se datorează, mai ales, căminării în urmă față de tehnica modernă. În această ordine de idei „Economist” remarcă cu amărăciune că în tipografiile mai sint folosite practici „victoriene” din secolul al XIX-lea.

Este adevărat că presa intimă și greutăți de alt ordin: s-a menționat nu o dată concurența televiziunii, exigențele sporite ale cititorilor, ca și necesitatea îmbunătățirii grafice a ziarelor. O atenție deosebită este acordată în presa apuseană prezentării reclamelor, ele fiind surse principale de venituri. În presa engleză, în ansamblu, de pe urma reclamelor provin 70-74 la sută din veniturile. Dar la acest capitol se constată loviturile cele mai grele.

Astfel, în 1966 ziarul „Daily Telegraph” a avut cu 438 milioane de reclame mai puțin decît în 1965 și se așteaptă ca profitul de 4 milioane de lire înregistrat de marile cotidiane în 1965, datorită reclamelor, să se reducă la 500.000 de lire în 1970 (TIMES). În lumea presei se pune tot mai insistent întrebarea: ce măsuri se pot lua pentru a se pune capăt dependenței de veniturile realizate din reclame? Unii se gîndesc la subvenții guvernamentale, alții la naționalizarea ziarelor. „JURNAL DE GENEVE” exprima părerea că „e nevoie de măsuri radicale, dar presa britanică nu este încă pregătită să le facă față”.

„Cruzeiro greu”

Guvernul brazilian a anunțat introducerea, începînd de la data de 13 februarie, a unei noi unități monetare — „cruzeiro greu” echivalent cu 1.000 cruzeiros actuali.

Începînd de luna viitoare, vor fi puse în circulație bilete de bancă de 1.000 cruzeiros purtînd o samplă roșie pe care se va putea citi „un cruzeiro greu”. În același timp va avea loc o nouă devalorizare, cu 23 la sută, a monedei braziliene, dolarul american, care valorează în prezent 2.200 cruzeiros, urmînd să fie schimbat în viitor pentru 2.700 cruzeiros. Guvernul a decretat închiderea tuturor băncilor pînă luni pentru a se evita o „goană după dolari”.

Declarațiile lui Willy Brandt

Vicecancelarul și ministrul afacerilor externe al R. F. a Germaniei, Willy Brandt, a ținut miercuri seara o conferință de presă la Washington, după întrevederile avute cu președintele S.U.A., Lyndon Johnson, și cu alte oficialități americane. El a declarat că convorbirile avute au fost marcate de o „identitate de vederi” în principalele subiecte discutate.

Abordînd problema relațiilor dintre Europa occidentală și S.U.A., Brandt a declarat că „nu a intervenit nimic nou” în politica nouului guvern vest-german. El a ținut însă să precizeze: „Noi nu considerăm că este necesar să fim de acord cu oricine în toate problemele și acest punct de vedere este împărtășit aici”. Referindu-se la problema N.A.T.O., vorbitorul a subliniat că Bonnul „doroste ca această alianță să se dezvolte, dar ea trebuie să se adapteze schimbărilor care s-au petrecut în lume”.

În legătură cu problema menținerii forțelor anglo-americane în Germania occidentală, ministrul vest-german a subliniat că guvernul său „își va respecta actualele obligații”, dar numărul

Tulburări în Jamaica

Noi tulburări între susținătorii diferitelor partide politice din Jamaica au izbucnit miercuri în capitala acestei țări, Kingston. Politia a anunțat că în cursul ciocnirilor o persoană a fost ucisă și patru au fost rănite.

Potrivit agenției U.P.I. tulburările din Kingston sint o urmare a conflictului dintre partidele politice, care a izbucnit la sfîrșitul anului trecut și nu a putut fi aplănat în ciuda intervenției poliției și a decretării stării de urgență în unele cartiere ale orașului. Liderul partidului național popular, Norman Manley, a cerut ministrului de interne, Roy McNeil, să folosească trupele în acțiune de păstrare a zonelor unde au loc ciocniri. Dar această cerere a fost respinsă.

COMLOT ÎN SIERRA LEONE

PRIMUL MINISTRU al statului Sierra Leone, Albert Margai, a anunțat miercuri decoperirea unui complot militar care viza răsturnarea guvernului acestei țări. Albert Margai a precizat că pînă în prezent au fost arestați 12 ofițeri. Printre autorii complotului, Margai l-a menționat și pe liderul opoziției, Siaka Stevens. Participanții la complot, a adăugat Margai, intenționează să-l asasinizeze pe primul ministru al țării și să pună mina pe putere.

DUPĂ cum relatează agenția Press Trust of India în timp ce rostea un discurs în cadrul mitingului electoral desfășurat miercuri în orașul Bhubaneswar, capitala statului indian Orissa, primul ministru, Indira Gandhi, a fost victimă a unui act huliganic, fiind lovită cu o piatră în obraz. Nemaiputîndu-și continua cuvîntarea, ea a fost transportată de urgență la reședința guvernatorului statului, unde i s-a acordat primul ajutor. Starea sănătății sale nu prezintă nici un motiv de îngrijorare. Mai mulți tineri din grupul huliganilor au fost arestați.

„Radio-pirat” își va înceta emisiunile

CEA de-a treia stație „Radio-pirat” care funcționa în estul țării Tamisei, „Radio-City” va trebui să-și înceteze emisiunile, ca urmare a ofensivelor guvernului britanic împotriva posturilor de emisie clandestine. Totodată, proprietara stației, văduva lui Roger Calvert, asasinat în Iunie anul trecut, cînd „războiul” posturilor de radio clandestine luase o întorsătură dramatică, a fost amendată de Tribunalul din Southend cu 100 de lire.

SATELITUL „Diademe” lansat miercuri de oamenii de știință francezi, urmînd să ofere date suplimentare cu privire la forma Pământului, necesare calculării unor hărți mai precise. Măsurătorile vor fi efectuate cu ajutorul fasciolelor de rază laser. Primele experiențe vor începe marțea viitoare. Într-un program de cercetări se va încheia la 31 mai.

CHILE. — Imagine din Țara de Foc

Juan Bosch, scriitor

Nu este nici o greșală în titlul acestui însemnări. Fostul președinte al Republicii Dominicane, Juan Bosch, este nu numai una dintre figurile politice marcante ale lumii sud-americane, dar și un scriitor și eseist cu opere cunoscute. Cu ocazia unei recente vizite la Paris, revestele literare din capitala Franței au creionat figura lui Juan Bosch. El este autorul unor povestiri scrise în timpul refugului său politic, strînse într-un volum sub titlul „Filca Gușariilor”. Juan Bosch lucrează acum la un amplu studiu asupra problemei agrare în Republica Dominicană. „Sper — spunea el într-un interviu — că studiul va fi util întregii Americi latine, dat fiind că noi avem aceeași evoluție istorică în ce privește proprietatea agrară.” Mai mult de jumătate din pămîntul politic a refuzat aceasta, o comisie formată din colonelii de aviație, l-a luat cu forța pe prizonier. Aceasta, în ciuda ordinului lui Balaguer, Militarii, la Santo Domingo, nu respectă decît ordinea de mersul militarilor nord-americani și nu dau nici o importanță aceluia care a fost Balaguer. Din această rezultă o situație haotică.

Tulburările în Republica Dominicană nu au frînat dezvoltarea creației artistice, remarcă Juan Bosch. A fost furtă de mesteri care au moștenit tradiții străvechi și în special sculptura populară în lemn nu a putut fi împiedicată să înflorască, după cum reiese din declarațiile lui Juan Bosch, chiar în condițiile dificile ale vieții dominicane.

Fostul președinte al Statelor Unite, Kennedy, a fost răpus de trei asasini. El a căzut victimă unui complot organizat împotriva lui. Iată concluziile principale ale unui articol publicat de revista franceză „PLANETE” în ultimul său număr. Autorul articolului este un fost agent al serviciilor secrete engleze, George Langelaan.

Intr-un moment în care afa- cerea Kennedy se află în actualitate — dat fiind incertitudinea care continuă să domnească asupra împrejurărilor în care s-a comis asasinatul la Dallas, revista pariziană aduce în discuție o versiune nouă. „PLANETE” face referire la faptul că „Foreign Office-ul” (ministerul britanic de externe) ar poseda un raport furnizat de serviciile secrete ale Angliei, din care reiese că complotul împotriva lui Kennedy a fost deșințat încă în 1962, într-un hotel din St-Louis. Dar să urmărim, în rezumat, relatarea atribuită agentului secret George Langelaan.

La 22 noiembrie 1963, la ora 12.29, președintele John Fitzgerald Kennedy era asasinat în plină stradă la Dallas.

La 24 noiembrie 1963, la ora 11.23, asasinul prezumtiv, Lee Harvey Oswald era asasinat de un anume Jack Ruby.

După comiterea celui de al doilea asasinat, specialiștii au cerut să se proiecteze din nou cele câteva pelicule pe care figura Oswald. Două dintre acestea erau foarte importante: aceea a uciderii lui și aceea a președintelui comitei de presă pe care poliția o rețesea scurt.

La această ocazie, Oswald avusese timp să spună: — Intr-adevăr, am fost interogată de judecătorul de instrucție Johnson. În cursul acestui interogatoriu foarte scurt am protestat pentru că nu mi s-a permis să am un avocat. Eu nu știu despre ce se vorbea. Nimeni nu mi-a spus nimic decît că sint acuzat de a fi ucis un polișt. Nu știu nimic și cer un apărător!

— La ce ucis pe președinte? — Într-un hotel din St-Louis.

— Nu, și nici nu sint acuzat de aceasta...

În clipa aceea, poliția l-a scos din sală pe suspectul încă neinterogată și neacuzat.

Warren naștea — un raport și un munte de documente. Cu mult timp înainte de începerea lucrărilor Comisiei Warren, la Londra, Ministrul de externe a primit un foarte scurt raport, care nu numai că prezintă și jumătățile, care era sinteza unui raport de douăzeci de pagini. Scotland Yard-ul a primit un raport și mai amănunțit asupra aspectelor pur tehnice ale operațiunii. Acest raport conține date preziliunice asupra statutului care a costat viața președintelui Kennedy.

În continuarea articolului, George Langelaan descrie cum au fost trase gloanțele: două din stînga, două probabile de la dreapta și două din stînga, care a rupt o bucată de os cu un diametru de aproape 12 cm din cîrta craniană a președintelui.

Aceste gloanțe trase cu trei arme diferite — o carabină și două puști Mauser de mare precizie — au fost turnate într-o compoziție specială, un aliaj de plumb cu argint și nu au avut obșnutilul sîrat exterior de cupru. De aceea ele s-au dezintegrat, astfel încît chirurgul au găsit, în capul președintelui urme de metal, dar nici un glonte.

Totuși, un glonte se afla pe brancarda rulantă cu care președintele a fost dus în sala de operație.

În primăvara anului 1962 — arată în continuare autorul articolului — un mic grup de oameni veniți din diferite colțuri ale Statelor Unite, format din reprezentanți comerciali, secretari ai unor poliștari și fără anvergură și de doi detectivi particulari se intruna într-un hotel din Saint Louis, statul Missouri. Aceștia erau, la drept vorbind, purtătorii de cuvînt al altor persoane, dintre care cel puțin unul era foarte cunoscut. Moartea președintelui Kennedy fusese hotărîată și el avcrau acum misiunea de a organiza execuția.

Pentru multiple considerente, alegerea „experților” căzu asupra lui Oswald. Carind după aceea, Oswald care lucra la o firmă de aparate fotografice fu concediat. Cîteva zile mai înainte, un agent al F.B.I. se oferise să-i găsească altă slujbă. În

Versiunea „Planete”

Oswald îl ucidea pe agentul Tippitt și arunca pe trotuar patru duli de gloanțe care fuseseră în prealabil percutate de revolverul lui Oswald.

Îndrumată în chip misterios, poliția năvălea în cinematograful de pe bd. Jefferson și iată-l pe Oswald scos în stradă cu cătușele de miini.

În ultima parte a articolului său, George Langelaan se referă la împrejurările în care a fost elaborat raportul Warren pe care-l califică drept „una din cele mai rușinoase farse din istoria Statelor Unite”. Comisia Warren, afirmă autorul, s-a străduit să aducă toate dovezile posibile, imaginabile și inimaginabile ale vinovăției lui Oswald și, în special, dovezii că nu s-au tras decît trei focuri. Dacă s-ar fi dovedit că se trăsese cinci gloanțe, cum se pretinde în „PLANETE”, atunci nu mai putea fi vorba de un singur trăgător ci de mai mulți, deci de un complot.

În ceea ce privește rapoartele privind autopsia președintelui defunct, ele au fost eliminate, acceptîndu-se numai o nouă versiune, raportul lui asupra autopsiei și numai unul dintre medicii ca martor. Fotografii și radiografii executate înainte și în timpul autopsiei au dispărut pur și simplu. Ele au fost înlocuite cu desene făcute după amănuntele furnizate de un singur medic.

Președintele Kennedy era mort, Oswald la fel. Cei interesați puteau spera, așadar, că sfacerea avea să fie clasică. Dar, numeroși xiarși, străini sosiți din toate colțurile lumii, începură să-și dea seama că lucrurile nu prea erau în „ordine”. Începură să circule tot felul de zvonuri. Și atunci, a avut loc o intrunire secretă la care a luat parte și Robert Kennedy, fratele defunctului președinte. Avînd în vedere situația politică externă, trebuie cu orice preț să se evite „pericolul cert al unor tulburări care, odată declanșate ar putea duce rapid pînă la un război civil”.

Robert Kennedy a ezitat, dar pînă la urmă a acceptat soluția propusă. A acceptat formula „raportului Warren”, cu condiția ca adevărații asasini ai fratelui său, să fie pedepsiți într-un fel sau altul.

Robert Kennedy nu este unul dintre cei care renunță — afirmă „PLANETE” — bine înțeles, „dacă între timp nu va cădea victimă vreunui accident de auto-mobil sau de avion.”

În fine, versiunea oferită de „PLANETE”, nu face decît să înlăunseze semnule de întrebare în legătură cu tragedia evenimentelor la Dallas.

R. P. UNGARĂ. — Policlinică nou construită la Dunaujváros, unul dintre centrele industriale ale Ungariei